

SANDRA ČERNODRINSKÁ

Chraplák jí sluší

V mladoboleslauském divadle hraje Kordélii u Králi Learovi, v pražském Činoherním klubu sprostou Girleen, trochu blázen je v inscenaci u Divadle Palace a u Divadle u Rytířské baví publikum v komedii Chvilková slabost. Televizní diváci ji znají jako Johanu ze seriálu Přistav. Sandra Černodrinská je křehká plavouška s podivuhodně hlubokým hlasem. Na svůj chraplák trochu žehrá.

Poprvé jste se objevila před kamerou u devíti letech se sestrou Violou, dvojčetem v pořadu Miláčci. Koukám, že láska ke zvířatům vás drží pořád. (Sandra přišla do kavárny na Letné se svou fenkou Doui.)

Udivuje mě, že si nás vyba-vujete, bylo to v roce 1999. Na ten čas, kdy jsme společně s Honzou Musilem moderovaly Miláčky, vzpomínám jako na jedno z nejhezčích životních období. Rodiče nám tehdy pořídili i prvního psa, fenku bretaňského ohaře Nelinku. A tehdy se tak sešli Miláčci s naší Nelinkou.

Co dělá vaše sestra?

Má taky psa. Ostatně i tuhle fenku, která je čtvrtá v pořadí, mi opatřila Viola. Rozešla jsem se zrovna s přítelem, odstěhovala jsem se a naválila se na mě spousta práce. A sestra rozhodla, že potřebuji psiho společníka, aby mé dny dostaly nějaký režim. Viola našla Doui na internetu v útulku. Byla maličká, hušeňoučká, celá ztrápená. Řekla jsem si, nějak to zvládnou, vezmu ji na zkoušky s sebou, počká v zákulisí. Jenže Doui nařiká, když mě nevidí. Tak jí sháním náhradní péči. Pomáhají mi kamarádky, sestra a táta. Vždycky jí šeptám, že jede za dědou.

Je to fajn mít v hereckém světě dvojče?

Když jde o dvojroli nebo záměnu, tak určitě. Jenže takových příležitostí je málo, rychle se vyčerpají. Dvojčata jsme hrály v Raftácích. Viola se herectví nevěnuje profesionálně, občas se někde objeví. Obě jsme vystudovaly obor teorie kultury na Filozofické fakultě UK, protože naši taky vystudovali filozofii, tak nám to přišlo přirozené. Já se pak hlásila na DAMU a sestra si vybrala humanitní vědy. Je redaktorkou v odborně populárním magazínu. Ale stane se, že se setkáme na castingu, a roli získá ona.

Vy máte s castingy problém?

Patří k hereckému životu, ale že bych je nějak zvlášť milovala, to ne. O úspěchu rozhoduje řada okolností. Stačí, aby člověk zrovna chyběla lehkost, kterou Viola většinou má, protože o roli tolik neusi-luje, má svou práci.

Jste si hodně podobné?

Jako malé jsme byly k nerozeznání a spousta lidí si nás plete dodnes. Sestra má kratší vlasy, malinko jiný nos a hlavně jiný hlas. Viola je můj nejlepší kámoš. Prožily jsme bezvadné dětství, měly jsme jedna druhou, na všechno jsme byly dvě. Ale dokázaly jsme se pohá-

dat, poprat, dokonce jsme obdržely důtku z chování.

A zastupovaly jste se na rande a švindlovaly ve škole?

To ne, ale stalo se nám, že jsme obě chodily s jedním klukem. A dokonce ve dvou případech. Jedna se s ním rozešla a druhá ho „zdědila“.

O dvojčatech se říká, že mají zvláštní vnitřní citění a vědí, co se s tím druhým právě děje?

Poznám z jejího tónu hlasu, že je něco ve vzduchu. Taková vnitřní citivost je mezi sourozenci běžná a nemusí být dvojčata. Ale jsme na sebe hodně napojené, i když už bydlíme každá jinde. Máme se rády a není třeba mnoha slov, abychom si rozuměly. Někdy skrz ni vidím své vlastní chyby a občas je těžké to přijmout. Řekla bych, že ona to má se mnou ještě složitější. Oproti mně je mírnější, uspořádanější a někdy mě chce malinko zkrotit a strčit do nějaké krabičky, což se mi pochopitelně nelíbí.

Do určité škatulky vás zařazují i někteří režiséři. Jak ta se vám zamlouvá?

To je pravda. Jsem v ní s prostitutkami, feťáčkami a ženami, které nikdo nechce. Zvrácené postavy mě baví. Jako je třeba Máša (v inscenaci Čechov na Jaltě v Disku,

pozn. red.), taková chudinka. Girleen Kelleherová v Osiřelém západu v Činoherním klubu je zas ženská od rány.

Jak jste se dostala do Činoherního klubu?

Zavolał mi Michal Pavlata, který mě učil na DAMU, jestli bych si zahrála v Činoheráku. Panebože, kdo by nechtěl! Dostala jsem cedéčko a po jedné zkoušce jsem stála na jevišti. Byla to šťastná náhoda. V mém životě hraje náhoda dost podstatnou roli.

Čím to je, že si vás režiséři vybírají do drsnějších postav?

Myslím si, že je to hlasem a taky temperamentem, mám v genech své makedonské a bulharské předky, takovou tu východní divokost.

Málokdo ví, že jedno z divadel u Makedonii nese jméno vašeho pradědečka. Co o něm víte?

Prapraděd byl slavný makedonský dramatik. Před tím divadlem stojí jeho socha, jeho portrét vycházel na poštovních známkách. Jmenoval se Vojdan Popgeorgiev, ale změnil si příjmení na Černodrinski podle řeky Černá Drina. Jeho žena, moje praprababička byla herečka. Jejich vnuk Vojdan, můj děda, vystudoval matematiku. Oženil se s Bulharkou, mou babičkou. Umělecké sklony neměl, ty přeskočily generaci a podědil je můj otec Stojan, dramatik, dramaturg a publicista.

Do Bulharska jste jezdily se sestrou na prázdniny?

Každoročně. I teď, jakmile vyšetřím pár dnů volna.

Sestry Černodrinské.

Která je která?

Sandra /vpravo/ je o 3 minuty starší (nebo mladší?) než její dvojče Viola.

Se svým seriálovým tátou M. Dejdařem v rodinné saze Přistav, kterou vysílá Prima. I její Johana je dcerou rozvedených rodičů.

A možná bych se tam dokázala odstěhovat. Domluvila jsem si tam půlroční studium. DAMU sice neměla s tou školou smlouvu, ale já jsem všechno zařídila, jenže jsem neodjela, protože mě pozvali do Činoherního klubu, a taková příležitost, sen spousty herců, se nedá odmítnout. Ale dala jsem si úkol, že se do Prilepu v Makedonii, odtud náš rod pochází (??), vypravím a vše o předcích prozkoumám. S tátou chceme jednu pradědovu hru přeložit do češtiny.

Všimla jsem si, že jakmile jste promluvila na jevišti Divadla u Rytířské, odzbrojila jste diváky nečekanou hloubkou hlasu, ale i komickými grimasami. Jak se vám Lucy hraje?

Teď už dobře, ale zpočátku jsem s ní trochu bojovala. Jde totiž o postavu, která je mi jak svou zbrklostí, tak smyslem pro humor podobná. Měla jsem před sebou normální holku. Má ráda své

rozvedené rodiče, a proto přijela své matce na svatbu. Stálo mě dost sil uchopit ji tak, aby byla divácky zajímavá. Nejtěžší je zahrát civilní roli, nemáte se za koho schovat. Navíc jsem se ocitla v situaci, která kopíruje mé soukromí. I moji rodiče se rozvedli, což bych jako dospělá měla chápat, ale bylo to pro mě dost těžké.

Jak se vám daří mezi divadelními rodiči, Petrou Špalkovou a Davidem Matáskem?

Úžasně, děláme si ze sebe navzájem legraci. Jsou to dva velcí herci, hodně jsem se od nich naučila. Právě Petra Špalková na mě upozornila režiséra Petra Hrušku. Ten se na mě prý byl podívat v Činoherním klubu a pak mi svěřil roli Lucy.

Lucy je utipná holka, asi jiná než Kordélie u Mladé Boleslavi?

Někdy mi bylo líto, že kvůli tomu chrapláku nedostanu roli, v níž by byla špetka něhy. V Kordélii cit je, pláče. Na konci hry mě ovšem král Lear přináší mrtvou a říká: „Měla vždycky křehký a něžný hlas, který ženám tak sluší.“ Polovina souboru padá smíchy.

Vždyť ten hlas je úžasně zajímavý.

Asi ano, lidi nejdřív zaskočí, ale pak se jim líbí. Když mám hodně řvát, občas o něj

přijdu. Taky ráno, než se rozmluvím, mluvím jako dědek, skřehotám.

Za tři měsíce jste stihla tři divadelní premiéry, máte ještě trému?

Tréma je do určité míry zdravá, ale zbavila jsem se nervozity. Měla jsem hodně práce, otrkala jsem se. Už si umím užít i premiérový den. Snažím se dobře vyspat, jdu na kafe, ven s pejskem, doma si uklidím a navečer vykročím pravou nohou. Premiérové publikum je laskavé, chodí návštěvníci, kteří člověku fandí, nabíjí ho pozitivní energií. První repríza bývá daleko horší.

Co děláte, když máte volno?

Miluju hory a moře. Naposledy jsme s Doui vyrazily ráno do Krkonoš a na Sněžku jsme vyběhly za hodinu dvacet minut. V Bulharsku se taky nejdřív vypravím do hor a pak k moři. Ráda vařím. Moje bulharská babička a teta vaří skvěle, ale snažím se vyrovnat se i české babičce, která umí dokonale typické české pokrmy.

A co herecké sny? Máte nějaký?

Nemám roli, o které bych řekla, tak tu si chci zahrát. Ale chtěla bych se jednou ráno probudit a vědět, že všechno, co jsem udělala, nebylo marné. Přijímám to, co je, nesnažím se dávat si vysoké cíle, jenom chci být dobrá. Ale to asi je dost velký cíl.

Bliží se nový rok se sedmičkou na konci, dáváte si předsevzetí?

Dávám, ale jsou tajná, jinak by se přece nesplnila.

Co možná nevíte

- Narodila se 24. března 1989 v Praze.
- Je o tři minuty mladší (nebo starší?) než její sestra Viola.
- Objevila se v řadě TV filmů a seriálů.
- Se svou sestrou hrály dvojčata ve filmu Raftáci.

TEXT: DANIELA KUPSOVÁ / FOTO: DIVADLO PALACE, TV PRIMA A ARCHIV SANDRY ČERNODRINSKÉ

